

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CORNU LUNCII, SUCEAVA

CLIPA

ANUL II (2015), NR. 4 (IANUARIE)

ÎN ACEST NUMĂR VĂ OFERIM:

1. ***IN MEMORIAM – Cu gândul la marele Eminescu...***
2. ***DESPRE EMINESCU ÎN POEZIA VREMII***
3. ***COPILUL MIHAI EMINESCU***
4. ***UNIREA CEA MICĂ DE LA 1859, UN PRIM PAS SPRE MAREA UNIRE DE LA 1918***
5. ***TINERE TALENTE...PREȚUL UNEI CLIPE ȘI AL UNUI SURĂȘ***
6. ***MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ***
7. ***SĂ COMUNICĂM! – Să ne cunoaștem diriginții***
8. ***PAGINA PĂRINȚILOR – Imaginea școlii în comunitate***
Descrierea tulburărilor de conduită
9. ***DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ...***
10. ***CURIOZITĂȚI, GLUME***

TRĂINICIA UNEI CLIPE...

Revista școlii noastre, CLIPA, a apărut timid, dar sigur, într-o zi de ianuarie 2014.

De la început, s-a dorit a fi o oportunitate pentru toți elevii să-și aștearnă pe hârtie propriile gânduri și sentimente, vise și speranțe.

Ne-au fost pilde oameni devotați, adevărați meșteri ai împleririi cuvintelor, dar și ai modelării sufletelor – profesori și elevi deopotrivă. O parte din acești oameni nu mai sunt prezenți fizic în școala noastră, dar îi simțim spiritual alături de noi și le suntem datori să îndrăznim să visăm, în continuare, și să nu lăsăm ca efemeritatea să distrugă CLIPA.

Redacția

IN MEMORIAM

CU GÂNDUL LA MARELE EMINESCU...

*„...troienind cărările,
Și gonind cântările.”*

E ianuarie în calendar. Natura ne desfată cu un peisaj mirific, hibernal. Parcă totul a încremenit. Pustiul a cuprins întreaga zare... Același pustiu ce le-a fost marilor poeți dușman, căci le cuprindea adeseori și sufletul... Efemeritatea vremii le adâncea suferința, singurătatea și tăcerea le-au fost alint la ceas de noapte și de moarte.

Așa a fost și pentru Eminescu... Romantic, plin de speranță și de viață în poeziile ce redau tablouri vii din timpul verii, trist și singur în fața „frigului” iernii și a vremurilor trăite. Teiul și plopul, lacul și râul, luna și stelele, buciumul și susurul izvoarelor le întâlnim adesea în calea noastră, dar fără a le gusta în poezia eminesciană, ar rămâne șterse, fără farmec.

La ceas comemorativ – 165 de ani de la nașterea sa, în zi de ianuarie 2015 – să ne troienim memoria cu nesfârșite aduceri aminte despre opera, valoarea, demnitatea și românismul poetului ce a cântat atât de dulce în limba românească...

A.I.R.

*El, „Luceafărul”. El, codrul. El, salcâmul înflorit.
El, „Dorință”, „Floare-albastră”, ori un dascăl gârbovit.*

*Toate-s el și el e-n toate! – Eminescu stăpânește
Câtă vreme noi mai suntem și visăm în românește.*

*“O graniță se păzește cu un corp de armată sau
cu statuia unui poet legat de mințile tuturor.”*

Octavian Goga

DESPRE EMINESCU, ÎN POEZIA VREMII

Eminescu

de Grigore Vieru

*La zidirea Soarelui, se știe,
Cerul a muncit o veșnicie,
Noi, muncind întocmai, ne-am ales cu,
Ne-am ales cu domnul Eminescu.
Domnul cel de pasăre măiastră,
Domnul cel de nemurirea noastră-Eminescu.*

*Mi-l fură, Doamne, adineauri
Pe înaltul domn cu tot cu lauri.
Mă uscam de dor, în piept cu plânsul,
Nu știam că dor mi-era de dânsul,
Nu știam că doina mi-o furară
Cu străvechea și frumoasa Țară - Eminescu.*

*Suntem în cuvânt și-n toate
Floare de latinitate,
Sub un cer cu stele sudice!
De avem sau nu dreptate,
De avem sau nu dreptate,
Eminescu să ne judece!*

*Suntem în cuvânt și-n toate,
Floare de latinitate
Sub un cer cu stele sudice!
De avem sau nu dreptate,
De avem sau nu dreptate,
Eminescu să ne judece.*

*Acum am și eu pe lume parte:
Pot îmbrățișa măiastra-ți carte,
Știu că frate-mi ești și-mi ești părinte,
Acum nimeni nu mă poate minte.
Bine ai venit în casa noastră,
Neamule, tu, floarea mea albastră-Eminescu.*

Poezie selectată de elevul Butnaru Daniel, clasa a VIII-a

NUMELE TĂU E POEZIE

*Miroase-a tei și-a nufăr,
Iar vântul râde-n trestii,
Hai, muză, lângă lacul
Albastru înfinit,
Inundă-mă!*

*Erupe-n mine stihuri de geniu,
Magice și stele
Incandescente!
N-am vrednic glas să-i cânt
Eminului iubit.
Sărută-i talpa, muză, pentru mine
Că ani lumină – n Bucovina,
Undeva, prin el au poposit...*

A.P.

România are o sută de poeți buni, cincizeci de poeți foarte buni,
zece poeți de geniu și un singur EMINESCU.

Nichita Stănescu

COPIUL MIHAI EMINESCU

Pe marele poet Eminescu îl cunoaștem prin opera sa incontestabil de valoroasă și prin urmele păstrate peste timp, în casa de la Ipotești. Localitatea Ipotești se află la 8 km de orașul Botoșani, în județul cu același nume, un sat mic și liniștit, situat într-o vale închisă de dealuri împădurite.

Aici a fost reședința de vară a familiei Eminovici și a devenit locuință permanentă începând cu anul 1854. Cea mai mare parte a copilăriei, Eminescu a petrecut-o în această casă și în împrejurimile sale.

Cum era, oare, copilul Eminescu?

Împreună cu colegii mei din clasa a VII-a, am încercat să răspundem la această întrebare și vă facem cunoscute răspunsurile noastre:

C.B.: „Copilul Eminescu păstrează modelul copilului de demult, fascinat de natură și de poezie. Îi plăcea să-și petreacă timpul în natură și chiar vorbea cu ea. Era un copil ascultător, liniștit și plin de viață.”

O.M.: „Copilul Eminescu era sensibil, iubea natura și adora să o exploreze, să fie aproape de ea, să-i înțeleagă tainele sale. Iubea râurile, lacurile, codrii și pădurile, animalele. Avea un suflet curat și bun. Din dorință și plăcere, citea nenumărate cărți și savura din plin fiecare pagină citită. Micul Eminescu este un exemplu foarte bun de urmat pentru noi toți.”

I.D.: „Copilul Eminescu se retrăgea în pădurea din apropierea casei; aici se simțea liber și în largul lui. Provine dintr-o familie înstărită care i-a insuflat dragostea de țară și neam, dar și dragostea pentru școală și învățătură.”

N.E.: „La vârsta copilăriei, Eminescu era un copil zburdalnic, iubitor de natură și respectuos față de vietățile ei. Era un copil curajos care iubea poezia și aventura. De la acea vârstă, el a fost un poet, în sufletul său. Fiecare vers, scris mai târziu, vine din experiențele sale trăite când era un copil cu privire zglobie, cu fața gingașă și părul precum frunzele codrilor în veșminte de nuntă. Cred că era o bucurie pentru întreaga familie Eminovici.”

L.F.: „Eminescu era un copil vesel, voinic, cu ochii mari și zâmbet euceritor. Îi plăcea să cutreiere livezile, luncile și pădurile ceea ce înseamnă că era un copil cu suflet mare, dornic de aventură, și mereu în căutare de mistere.”

N.A.: „Eminescu era un copil energic, plin de viață, vesel. Își iubea foarte mult părinții, frații și surorile, dar, la fel de mult, iubea natura. Era un copil credincios, învăța bine la școală și era un puști talentat.”

Pagină realizată de eleva Chichiriță Cristina și colegii din clasa a VII-a

Unirea cea mică de la 1859, un prim pas spre Marea Unire de la 1918

Mica Unire de la 1859 și reformele lui Alexandru Ioan Cuza au pus bazele României moderne și au constituit un prim pas pentru Marea Unire de la 1918.

Unirea celor două principate a fost un proces care a început în 1848, bazat pe puternica apropiere culturală și economică între cele două țări. În anul 1848 s-a realizat uniunea vamală între Moldova și Țara Românească, în timpul domniilor lui Mihail Sturdza, respectiv Gheorghe Bibescu. La 1 ianuarie 1859, domnitorul muntean Gheorghe Bibescu face primul pas spre unirea Principatelor, desființând Vama din Focșani, care era cel mai important punct vamal între cele două țări.

Ideea Unirii Moldovei și a Țării Românești, avansată încă din secolul al XVIII-lea a devenit, după războiul Crimeii (1853 – 1856), o temă de prim plan a dezbaterii politice, atât în cele două Principate, cât și pe plan internațional. Situația externă se arăta favorabilă. Un rol important l-a jucat propaganda unionistă, întreprinsă de către liderii partidei naționale, în cele două țări și în străinătate. Activitatea desfășurată în emigrație, îndeosebi în Franța, a cunoscut diverse forme: apeluri către opinia publică europeană; afirmarea programului politic în publicații ca România viitoare (1850, Paris), Junimea română (1851), Republica română (Paris, 1851, Bruxelles, 1853), afilierea la „Comitetul Central Democratic European”, cu sediul la Londra, care urmărea declanșarea unei noi revoluții europene; memorii către Napoleon al III-lea, împăratul Franței și către Palmerston, premierul britanic, constituirea la Paris a unui Comitet cu deviza „Dreptate! Fraternitate! Unitate!”, sprijinul unor personalități marcante (Paul Bataillard, Edgar Quinet, Hippolyte Desprez). Această propagandă unionistă a necesitat mari sume de bani pentru cointeresarea materială a unor personalități franceze, iar I.C. Brătianu s-a remarcat prin vânzarea moșiei soției sale pentru a asigura aceste fonduri.

Deciziile adoptate prin Tratatul de pace de la Paris (18/30 martie 1856), prevedeau intrarea Principatelor Române sub garanția colectivă a puterilor europene, revizuirea legilor fundamentale, alegerea Adunărilor ad-hoc care să exprime atitudinea românilor în privința unirii, integrarea în granițele Moldovei a trei județe din sudul Basarabiei (Cahul, Bolgrad, Ismail), trimiterea în Principate a unei Comisii Europene cu misiunea de a propune „bazele viitoarei lor organizări”, libertatea navigației pe Dunăre, ș.a. Adunările ad-hoc aveau caracter

consultativ, și erau alcătuite din reprezentanți ai bisericii, marii boierimi, burgheziei, țărănimii clăcașe, cu scopul de a face propuneri referitoare la realizarea unirii Principatelor Române. La 22 septembrie 1857 s-a adunat Divanul Ad-hoc al Moldovei care era favorabil unirii, iar la 30 septembrie cel al Valahiei și, prin documentele redactate, au fost puse bazele fuzionării celor două principate.

Actul istoric de la 24 ianuarie 1859 reprezenta primul pas pe calea înfăptuirii statului național român unitar. Impusă sub o puternică presiune populară, cu deosebire la București, alegerea ca domn al Țării Românești a lui Alexandru Ioan Cuza avea să-și găsească o confirmare deplină la marea manifestare prilejuită de sosirea alesului națiunii în capitala munteană.

În Moldova, Alexandru Ioan Cuza a fost ales domnitor în unanimitate, la 5 ianuarie 1859, reprezentantul „Partidei Naționale”, urmând ca ulterior, într-o ședință secretă a Adunării, deputatul Vasile Boerescu să propună la 24 ianuarie 1859 alegerea lui Alexandru Ioan Cuza, aceasta fiind acceptată în unanimitate. Faptul împlinit la 24 ianuarie 1859 era considerat de Poarta Otomană și de Austria drept o încălcare a Convenției de la Paris, însă în textul Convenției din 1858 nu se stipula ca domniile aleși în cele două Principate să fie persoane separate. Astfel împlinită recunoașterea situației de fapt, impusă la 24 ianuarie, obiectivul imediat următor era acceptarea de către puterile garante a Unirii depline. Fără a aștepta verdictul altor reuniuni internaționale, Alexandru I. Cuza a trecut la unificarea aparatului de stat, remediind din mers consecințele hotărârilor adoptate prin Convenția de la Paris. Franța, apoi Rusia, Italia și Prusia erau de acord cu unirea deplină. Alexandru I. Cuza aștepta hotărârea Conferinței de la Constantinopol convocată în acest scop. Cum era de așteptat, încă din prima ședință, Poarta a cerut dreptul de intervenție în Principate, în cazul unor noi încălcări ale Convenției de la Paris, iar Austria a admis unirea doar pe durata domniei lui Alexandru I. Cuza. La începutul lunii noiembrie 1861 firmanul Unirii era prezentat, dar în condiții considerate, în țară, inacceptabile.

Domnia lui Alexandru Ioan Cuza, deși scurtă (1859-1866), a fost perioada de maximă dezvoltare a României moderne. Prin recunoașterea Unirii depline, crearea primului Parlament unic al României și al primului guvern unitar, prin reformele sale: adoptarea primei Constituții românești, reforma electorală, secularizarea averilor mănăstirești, reforma agrară, a învățământului, domnia lui Alexandru Ioan Cuza a pus bazele dezvoltării moderne a României. Șirul de reforme inițiate de Cuza și venirea mai apoi pe tronul Principatelor Unite a domnitorului Carol I, care se bucura atât de sprijinul Franței cât și cel al Prusiei, a făcut ca actul de la 1859 să fie ireversibil. Din 1866, potrivit Constituției promulgate la 1 iulie, Principatele Unite încep să se numească oficial România. Primul pas important pe calea înfăptuirii statului național unitar român a fost făcut la 24 ianuarie 1859, dar Marea Unire a avut loc în 1918 în Alba Iulia.

prof. Iacob Petrișor

TINERE CONDEIE

CODRUL

- *Codrule, când vin spre tine,
Aud susuri cristaline
Și te-ntreb încetșor
Unde este-al tău izvor?*

*În vizuini ce ascunzi?
Vulpi, șoareci sau lupi flămânzi?
- Ascund multe vietăți
Au loc să încapă toți.*

- *Codrule, noi fără tine,
N-am trăi atât de bine
Și de asta noi plantăm
Puieți mici să te-ajutăm.
Vara să te vizităm
Creierul s-oxigenăm.*

*Cum faci s-aduni păsărele
Să-ți cânte prin rămurele
Și copiii, grijulii,
Să-ți culeagă viorele?*

- *Cerbi și căprioare
Au să găsească oare?
Iarna, pus de vânători
Hrană în „adăpători”?*

*Andrieș Elena-Mădălina
Clasa a III-a*

MUNȚII ȘI VÂNTUL

*Vântul brazii îi îndoiaie
Munții-i țin drept evantaie;*

*Vântul bate ape-n prund,
Munții păsările ascund;*

*Vântul mână animale,
Munții le așteaptă-n cale;*

*Vântul nori aduce-n spate,
Munții râd pe înfundate;*

*Vântul praful îl ridică,
Munții verdele și-l strică;*

*Vântul dă năvală-n stână,
Munții gâzele-și adună;*

*Vântul seamănă fiori,
Munții stau supărători;*

*Vântul brazii îi îndoiaie,
Munții se gâtesc de ...ploaie.*

Oniga Maria, clasa a III-a

BUCURII

Miroase-a flori de primăvară

Când se nasc copii,

Miroase-a flori de vară

În jocul lor nevinovat,

Miroase-a fân cosit,

Când le-ntâlnești privirea,

Miroase-a struguri copti,

În casa cu mulți copii.

Miroase-a romaniță

Din zâmbetul lor cald.

Miroase-a ger și frig

Când te desparti de ei.

Miroase-a mult pelin

În casa fără copii.

***Oniga Maria,
clasa a III-a***

BINE AI VENIT, IARNĂ!

A venit cam fără veste

Iarna cea adevărată

Și așa, ca-ntr-o poveste,

Fulgii albi încep să cadă.

Iar prin curți apar deodată

Oameni mândri de zăpadă

Cu căciuli dintr-o căldare

De prin casele vecine

Se ridică tot la cer

Un miros de mere coapte

Și-un colind cu Leru-i Ler.

Și cu măhuri în spinare.

Ungureanu Alexandra, clasa a V-a B

IARNA

de Maria Verdeș

Profesor în învățământul preșcolar, G.P.N. Cornu Luncii

*Azi un fulg, mâine mai mulți,
Astfel vom zări pe munți
Șaluri albe de zăpadă,
Pe copaci doar promoroacă.*

*Așa vine-nfrigurată
Iarna cea mult așteptată.
Haina-i albă, mătăsoasă,
Fulărașu-i nea pufoasă.*

*Fața-i albă, înghețată
Cu sclipici ușor pudrată,
Ochii – doi cărbuni de gheață,
Deși-s reci, sunt plini de viață.*

*De urechi, i-atârnă-n jos
Țurțurii gelatinoși
Ce din apă de izvor
I-a sculptat încetișor.*

*Și cum vine, și cum trece,
Lasă-n urmă gerul rece,
Copilași-i ies în cale
Calărind sania-n vale.*

*Toți sunt veseli, chiuiesc,
Se trântesc, se bulgăresc,
Oameni de zăpadă fac,
Joacă, cântă și nu tac.*

Pintilie Diana Andreea – grupa mică

IARNA

*Toamna a trecut în zbor
Și totul pare pustiu
Primii fulgi încep să cadă
Peste satul amorțit.*

*Noaptea-n cetișor se lasă
Și ninsoarea s-a ntețit
Până-n zori întreg pământul
Haină albă și-a gătit.*

*Copacii goi se-mbracă-n promoroacă
Și pe ferestre gheața pune flori
Pe derdeluș copiii ies la joacă
Și pregătesc colinde pentru sărbători.*

*Lângă sobă stă bunica
Și-mpletește ciorăpei
Ca să aibă pentru iarnă
Drăgălașii nepoței*

*Pisica stă și ea pitiță
Pe pat, într-un colțișor
Și de zor se străduiește
Ca să toarcă din fuior.*

*Liniștea-i acum deplină
Totul intră sub tăcere
Iar ninsoarea mereu curge
Și se-așterne în troiene.*

*Sub greaua mantie de nea,
Pământul doarme-n amorțire
Și soarele e atât de palid
Și și-a pierdut a lui sclipire.*

*Norii gri încarcă cerul
Și ninge, ninge așa frumos
Iar clopotele vestesc cu drag
Nașterea Domnului Hristos.*

Andrieș Elena-Mădălina, clasa a III-a

PRIMA NINSOARE

Este iarnă.

De ieri, când fulgi deși și pufoși se așterneau peste satul amorțit, tabloul naturii, s-a schimbat.

Pe dealuri se aud zgomote puternice provocate de copii veseli care au ieșit cu săniuțele. În zăpada argintie, săniuțele alunecă pe un zid uriaș de zăpadă.

Zăpada cade cristalină peste satul nostru. Îngrijorată, o mamă și-a sfătuit copilul să fie cuminte, iar din mica încăpere vine un miros îmbietor de scorțișoară.

Totul este alb în jur. Case multe se zăresc printre fulgii deși de zăpadă, iar fumul gri se înalță spre bolta cerului. Pare o mantie aurie, așezată peste satul amorțit. Ușor, viscolul apare și un aer rece trece pe lângă geamurile caselor.

La acoperișul caselor, au apărut țurțuri groși de gheață. Râul care curgea lin la vale, acum a înghețat.

Prima ninsoare a adus multă veselie pentru copiii care așteptaseră cu nerăbdare iarna.

Ungureanu Alexandra, clasa a V-a B

IARNA

De peste dealurile plumburii, cu copaci triști și ruginii, bate un vânt rece ca gheața. Natura mohorâtă luptă să reziste cu demnitate în fața iernii ce se instalează în forță. Nevoia unei raze de căldură, care să alunge frisoanele necontrolate, poate fi citită pe chipul oricărei plante din jur.

O înmărmurire rece, specifică unei ierni geroase, domină întregul peisaj. Frigul pătrunzător a intrat în scoarța copacilor adormiți, iar trosnetele crengilor înghețate se aud până departe. Ca niște închipuiri înspăimântătoare, copacii cu crengile golașe par a implora milă din partea vântului nemilos. În loc de un răspuns plin de compasiune, vântul trimite o nouă răsuflare, mai rece decât înainte. Hărțuiala crivățului continuă câteva ore, care par ani, după care încetează. Armistițiul se instalează împrejur, iar primul semn al păcii este o înseninare timidă.

Pe bolta cerească, soarele cu dinți își arată fața. Este obosit, sau poate chiar bolnav, din moment ce nu mai are vlagă să însuflețească atmosfera de pe pământ. Razele lui ating solul, preț de câteva minute, după care se retrag timide după perdeaua de nori plumburii. Pe drumul deschis de razele soarelui, apar câțiva fulgi de nea răzleți. Mici și neînsemnați, par a nu avea forța să domolească frigul din jur. Și totuși, acesta este primul semn că iarna își intră pe deplin în drepturi. Alți fulgi îi urmează, mai hotărâți decât primii. Încetul cu încetul, cerul se umple de gingașele stelute de nea. Primii fulgi care ating pământul rezistă doar o clipită, după care se topesc și dispar. Cei care vin din spate, mai mari și mai pufoși, se aștern harnici pe sol, începând să țese covorul de alb nesfârșit.

Stratul de zăpadă crește văzând cu ochii, acoperind totul cu mantia sa albă. Ca prin miracol, atmosfera mohorâtă dispare. Marea de alb degajă o lumină rece care înviorează puțin natura. Deși frigul este la fel de dens, natura parcă resimte mai puțin asprimea lui. Acum, îmbrăcată în straie albe, împodobite cu fulgi mari de zăpadă, natura se simte protejată. Din cer continuă să cadă fulgi grei de omăt, într-un ritm din ce în ce mai alert. În felul acesta, iarna se declară stăpână absolută peste tot cuprinsul.

Cora Simona, clasa a VII-a

MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

MOȘ NICOLAE

Moș Nicolae, eu îmi doresc

Să mai vii și pe la noi

Să aduci daruri minunate

Și zăpadă să ne-aduci

Fiindcă iarna-i fermecată.

Iarna-i rece și pustie

Vremea-i mohorâtă iar,

Dar eu cred, moșule, în tine,

Că n-o să vii în zadar.

Dacă vii cu sănioara,

Daruri multe să ne-aduci

Să umplem cu ele bradul,

Să punem și în papuci.

Țebrean Andreea-Delia

clasa a III-a

VINE MOȘ CRĂCIUN

Într-o seară, am auzit niște clopoței. Când m-am uitat pe fereastră, era Moș Crăciun cu sania sa. El veni la fereastră și m-a întrebat:

- Ce vrei să-ți aduc, David?*
- Eu vreau să-mi aduci jucării și dulciuri.*
- De care jucării?*
- Eu vreau un trenuleț, o mașinuță și o păpușă pentru sora mea mai mică.*
- Bine! Dar acum trebuie să plec; sunt multe case care mă așteaptă.*
- Pa, Moș Crăciun!*
- Pa, David! Crăciun fericit!*

Se mai auzeau doar clopoțeii saniei lui.

Titi David, clasa a III-a

MIRACOLUL CRĂCIUNULUI

Ningea cu fulgi mari și pufoși. Peste sat, s-a lăsat o plapumă pufoasă, ca laptele, de nea.

Îl așteptam pe Moș Crăciun să-mi aducă ceva, dacă am fost cuminte. Și-l așteptam, și-l așteptam...Și nu mai venea. Într-un timp, am adormit. Dintr-o dată, am văzut o lumină aurie, strălucitoare. În sfârșit, a venit.

- Moșule, ai venit? Chiar tu ești?

- Da! Ce vrei să-ți dau cadou?

- Nu contează!

- De când m-ai așteptat? mă întreabă el cu glas domol.

- De mult! Și recunosc, nu prea am fost cuminte.

- Ei, pentru că ai recunoscut, îți voi da ceva.

M-am dat jos de pe genunchiul lui, am luat cadoul și-am spus:

- Mulțumesc mult! Pleci?

- Da! Am terminat în acest sat de dat cadouri, dar mulți copii mă așteaptă. Pa, Alexandra!

- Pa, Moșule!

Liță Florentina, clasa a III-a

DESTIN

Frumoasă floare a zăpezii,

Unică prin dansul ei de-o clipă,

Lin coboară din împărăția albastră

Gheața morții s-o simtă.

Elena Nacu, clasa a VII – a

POVESTE DE IARNĂ

Este ajunul Crăciunului. Totul în jur este acoperit cu o pătură albă, imaculată și pufoasă de zăpadă.

Bradul este împodobit iar darurile sunt împachetate. Îl aștept cu nerăbdare pe Moș Crăciun. Mama pregătește tot felul de gustări minunate, iar eu privesc la geamul înghețat să văd sclipitorii fulgi de nea. Pe străzi, colindele răsună, iar totul în jur arată ca-n povești.

Împreună cu familia mea, stăm lângă brad, gustând din minunatele bunătăți și povestim. La noi acasă, tata mă ajută la împodobirea bradului, mama pregătește masa, unchiul și mătușa se ocupă de cumpărături, iar bunicii decorează casa.

De Crăciun ești împreună cu cei dragi. Noi nu doar primim cadouri, ci și dăruim. Pentru mine, Crăciunul este sărbătoarea familiei. Împodobirea bradului și cadourile fac parte din farmecul ei.

Un lucru mai frumos decât această poveste de Crăciun în familia mea, nu există. Așa este la noi acasă și așa va fi mereu!

Dochia Adnana, clasa a V-a B

Maica Domnului

O, Maică a lui Dumnezeu

Ce-ai mers după Fiul tău,

Lângă El acum domnești,

Peste oști împărătești.

Tu nouă mamă ne ești,

Fiindcă pe noi ne iubești!

Ești blândă ca o căprioară

Și lumea o domnești!

În Rai loc ne pregătești,

Fiindcă pe noi ne iubești.

Și noi te iubim pe tine,

Ca pe-o maică ce ne ești!

ALEXA IULIAN, clasa a V-a A

CRĂCIUNUL, SĂRBĂTOARE MAGICĂ

Iarna, un anotimp minunat, este așteptată în fiecare an cu multă bucurie.

Copacii lipsiți de frunze și pământul rece se învelesc cu un veșmânt de cristal.

Lacurile și micile pâraie îngheață, abia mai rămânând o parte în care se vede apa. Ele sunt asemenea unor oglinzi, în care se răsfrâng aurul razelor de soare și azuriul cerului. Pe la ferestre, crivățul țese stele de gheață, iar pe ulițe, copiii cu săniile pleacă spre derdeluș. Se bulgăresc și se joacă până seara târziu, apoi pleacă spre casele lor, înghețați de frig.

În acest anotimp, este cinstită cea mai iubită sărbătoare de către copii și anume, Crăciunul.

În multe case, în timp ce mamele, bunicile și fetele pregătesc bucatelile pentru masa de Crăciun, tații și fiii merg să aducă bradul pentru împodobit. În ajun de Crăciun, copiii se pregătesc de colindat, dorind să primească și ei un covrigel, o nucă sau o bomboană.

Astăzi, pentru mulți dintre noi, această sărbătoare înseamnă cadouri și bani de la colindat. Nu trebuie să uităm de semnificația adevărată a Crăciunului, adică Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos. În fiecare an, la data de 25 decembrie, creștinii cinstesc această sărbătoare mergând la biserică. Încă de mici știm că Maica Domnului a primit Bunavestire de la Sfântul Arhanghel Gavriil că va purta în pântece pe Domnul Hristos. Maica Domnului și bătrânul Iosif au plecat spre Betleem pentru a lua parte la recensământul anunțat în zonă de împărat.

Au ajuns noaptea și fiind obosiți, au căutat găzduire, dar nimeni nu i-a primit. Doar unei femei i s-a făcut milă și i-a lăsat într-un staul de vite de la marginea orașului. Aici, în ieslea săracă, dar caldă, S-a născut Iisus Hristos. Deasupra ieslei, pe cer, a apărut o stea luminoasă ce le-a fost călăuză celor trei magi. Ei l-au găsit aici pe Pruncul Iisus, I s-au închinat Lui și I-au adus aur, smirnă și tămâie. De aici, a rămas obiceiul ca cei mici să primească multe daruri de Crăciun și să se bucure de ele.

De Crăciun, eu îmi doresc ca toată familia mea să fie unită și sănătoasă, în casa noastră să fie pace, liniște și înțelegere, să avem parte doar de bucurii. Când spun acestea îmi aduc aminte de cei necăjiți care poate nu au nici ce mânca și îmi doresc să fac un bine, eu și familia, pentru cei care nu au, să simt acea pace sufletească știind că am făcut o faptă bună. Îmi spun în gând...cum sunt unii care se plâng că nu le place ceva, o haină, o mâncare, în timp ce alții rabdă de foame și frig și cer ajutor... Noi toți putem să-i ajutăm cu oricât de puțin avem.

Sper ca Moș Crăciun să ajungă nu numai la copii, ci la toată lumea, iar Dumnezeu care a venit cu trup pe pământ pentru a se mântui, să le dea fericire.

Crăciunul e sărbătoarea dragostei și a fericirii pentru că învățăm să fim mai buni, mai darnici, să ne bucurăm foarte mult de ceea ce avem și de ceea ce suntem.

Oniga Maria, clasa a VII-a

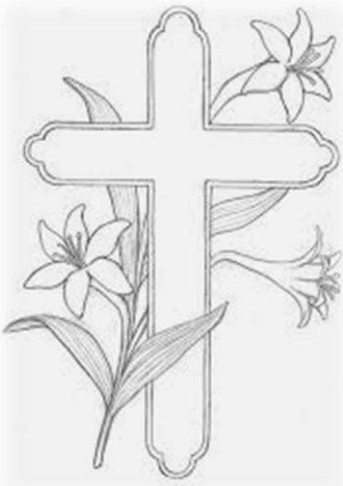
Binecuvântată Născătoare de Dumnezeu

*Binecuvântată ești tu, Născătoare de Dumnezeu,
În pântecele tău pe Hristos L-ai purtat
Și când L-ai născut, toți s-au bucurat,
Binecuvântată fii tu, Născătoare de Dumnezeu!*

*Prebinecuvântată ești între femei
Și prebinecuvântată e pântecele tău,
Căci Hristos din pieptul tău a supt
Și lângă tine El a crescut,*

Binecuvântată fii tu, Născătoare de Dumnezeu!

PĂVĂLOAIA ALEXANDRU-DUMITRU, clasa a V-a A

Măicuță Preacurată

***O, Măicuță Preacurată,
Marie, dulce nume,
Mulțumesc încă o dată
Că ești alături de mine.***

Mulțumesc că mă ajuți,

Că mă protejezi mereu,

Tu nicidecum să nu mă uiți,

Roagă-te lui Dumnezeu!

***Roagă-L, Maică, să mă ierte,
Milă de mine să ai,
Spre El să mă îndrepte,
Să ajung mai repede în Rai.***

MARCU CLAUDIU, clasa a V-a

Din creațiile noastre...

ACROSTIH (gr. *akrostihis*- extremitatea versului; fr. *acrostiche*).

Este o poezie mai puțin obișnuită, pentru că primele litere de la începutul fiecărui vers alcătuiesc un cuvânt, într-o citire verticală.

ICOANA IUBIRII (1)

Iubirea asta!
Cine a inventat-o?
Oare cineva cu inimă care iubea pe toată lumea?
Admiratori are oricine;
Nu există vietate neiubită;
A.L., dulce copiliță. Verdictul cui?

Lăcrămioara Apostol, clasa a VII – a

ICOANA IUBIRII (2)

Iubesc cu forța regilor,
Cum se iubesc leii.
Oare cine mă iubește și pe mine?
Azi și în anii din urmă nu am iubit pe nimeni...
Numai o singură icoană am păstrat –
Acea a iubirii de *mamă*.

Lăcrămioara Apostol, clasa a VII – a

ION ȘI PLOAIA

Plouă, plouă zi de zi!...
Lui Ion îi pare rău...
O zi din viață a mai trecut – își spune,
Afară-i vreme urâtă – zic babele,
Ion cel Meteosensibil a început să plângă:
Este trist că ploaia nu are bun simț.

Lăcrămioara Apostol, clasa a VII – a

FULGI

*Fulgii sunt pufoși, lucioși,
Unii-s sus și alții-s jos.
Lumea este înălbită,
Gluma însă-i învechită,
Iarna-i o hodorogită!*

Gabriel Medrihan, clasa a VII –a

FANTEZIE

*Ispititor de chipeș, misterios muritor
Umblă cu arcul în cerul cu dor.
Bea din pocalul tăcutelor astre,
Eternul îl soarbe din ape măiastre,
Soarele mândru îl face –un măr mare –
Cu el s-aurească a iubitei visare.*

A.P.

NEVINOVĂȚIE

*Cu ochișorii cât boaba de cafea,
Omul mic zâmbește din orice.
Prețiosu-i zâmbet e pur ca de cristal,
Iubirea curată e comoara lui,
Lucirea din inimioara sa.*

Elena Nacu, clasa a VII – a

FLOARE FRUMOASĂ

*Floare frumoasă așezată-n câmpie,
Lucește minunat în soarele arzător,
Oranj îi este culoarea măiastră,
Argint îi îmbracă vârful petalelor,
Roșii ca iubirea îi sunt suratele,
Ea rămâne regina frumuseții.*

Lavinia Hison, clasa a VII - a

SĂ COMUNICĂM!

SĂ NE CUNOAȘTEM DIRIGINȚII!

Proaspăt absolvent sau aflat la apogeul carierei, fire autoritară sau blândă, volubil sau reticent, orice diriginte are de îndeplinit două categorii de misiuni: plăcute (să citească pe o felicitare cuvinte călduroase adresate dumnealui/ dumneaei, să înmâneze premii și coronițe, să meargă în excursii cu elevii săi etc.) și mai puțin plăcute (să contabilizeze absențe, să facă statistici, să tempereze spiritele iritate, să respingă dosarul pentru bursă al unui aparent caz social, să micșoreze notele la purtare etc.).

Câteva îndatoriri ar avea și elevii: să respecte ROI și să coopereze cu dirigințele.

Unii - nu puțini- ar vrea să afle mai multe despre cel/ cea care îi consiliază sub aspect educativ. Este cazul celor din clasele a V-a A și a V-a B care au ales ca metodă de investigare

interviul. Ei și-au concentrat curiozitățile în setul de întrebări de mai jos, la care dna prof. Vasilica Ilisei și dl prof. Gheorghe Acatrinei au răspuns cu amabilitate.

Ieri și azi

De când sunteți profesor la Școala Gimnazială Cornu Luncii?

Ați lucrat și la alte școli?

V. I.: Din septembrie 2009 lucrez la școala din comuna Cornu Luncii. Primele experiențe la catedră au fost la Liceul Tehnologic Cajvana, apoi la Școala Gimnazială Hârtop, din comuna natală.

Gh. A.: Vin cu bucurie la Școala Gimnazială Cornu Luncii din septembrie 2010. Între 2005-2010 am predat la Școala Gimnazială „I. Muceleanu” din localitatea Fântâna Mare.

Pasiuni, preferințe, talente

Care sunt pasiunile dvs.?

V. I.: Îmi place foarte mult să citesc, să călătoresc, să cos goblen...

Gh. A.: Obişnuiesc să-mi petrec timpul liber citind și ascultând muzică. Mi-ar plăcea să fac mai multe drumeții, în special la munte, însă timpul nu-mi îngăduie des această bucurie.

Muzica preferată? Culoarea preferată? Ne pot influența viața muzica și culorile?

V. I.: Ascult aproape orice gen muzical, dar de cele mai multe ori ritmurile ascultate depind de starea mea de moment. Sunt de acord cu cel care spunea că „muzica dă suflet universului, aripi minții, zbor imaginației și viață oricărui lucru.” Mulți dintre noi respiră pentru muzică, mulți trăiesc din muzică, iar

cei mai mulți dintre noi se relaxează și se bucură atunci când ascultă muzica preferată. Se spune că terapia muzicală este atât de puternică încât poate vindeca boli, chiar afecțiuni ale creierului.

Și culorile sunt importante pentru oameni deoarece le induc stări de spirit diverse. Preferata mea este albastrul.

Gh. A.: Ascult muzică bună, indiferent de gen: ușoară, populară, clasică și bisericească- pe care îmi face mare plăcere să o și cânt. Cred că muzica pe care o ascultăm poate spune ceva despre personalitatea noastră și mai ales despre nivelul nostru cultural. Muzica ascultată frecvent ne influențează vocabularul și comportamentul, la fel ca lecturile, emisiunile și filmele preferate. Este greu să vorbești civilizată când ascuți melodii presărate cu vulgarități sau greșeli de exprimare. Anumite experimente au demonstrat că muzica ascultată de mamă în timpul sarcinii este preferată de bebeluș.

Cât despre culori, prefer o nonculoare: negrul. O motivație poate fi găsită citind romanul lui Stendhal, *Roșu și negru* (1830).

Care este mâncarea preferată? Ce gătiți cel mai bine?

V. I.: Puiul cu smântână și ciuperci ar fi una din mâncărurile preferate. Îmi place să gătesc și nu am dificultăți în bucătărie, primesc complimente.

Gh. A.: Nu am o mâncare preferată, nu gătesc des și nu excelez la gătit. Și totuși... mă pricep la borșuri.

Copii am fost și noi

Care e cea mai mare poznă din copilărie?

V. I.: Am mai făcut și năzbâtii, dar nu e una pe care s-o țin minte în mod special. Am avut o copilărie normală.

Gh. A.: Eram un copil ascultător, rareori ieșeam din cuvântul părinților. Cea mai mare boacănă am făcut-o pe la finalul clasei a IV-a când am fugit de la bunici până acasă (vreo 5 km), cu bunica pe urmele mele. Abia atunci am aflat ce rezistență poate să aibă o bătrânică „antrenată“ toată viața prin munci agricole! Părinții renovau apartamentul, iar eu și fratele mai mic eram în grija bunicilor. Ceva ne-a supărat, așa că am evadat, luând-o pe un câmp. Când am ajuns la drumul principal, surpriză: bunica era în urma noastră! Ea voia să aibă conștiința liniștită că n-o să pățim ceva, dar noi zoream și mai tare. Cum să întreacă o bătrânică doi puști la alergat? Am ajuns acasă singuri, părinții s-au crucit de isprava noastră, iar bunica s-a întors la casa ei.

Ați fost vreodată aspru pedepsit(ă) în copilărie?

V. I.: Nu. Părinții mei nu sunt firi dictatoriale, au simțul măsurii.

Gh. A.: Nu-mi aduc aminte să fi fost aspru pedepsit în copilărie. De obicei, vorbele hotărâte ale mamei și, mai ales, ale tatălui meu imi erau de ajuns pentru a mă redresa.

Aveți o carte preferată a copilăriei?

V. I.: Sunt multe cărți care mi-au fermecat copilăria, dar cel mai mult mi-a plăcut *Cartea junglei* de Rudyard Kipling. M-a impresionat că un pui de om a avut ca mamă adoptivă o lupoaică, a crescut și s-a maturizat printre sălbăticiuni și a învățat legile junglei de la un urs, o panteră și un piton.

Gh. A.: Citeam tot ce ni se recomanda la școală și țin minte și acum satisfacția simțită în clasa a IV-a, după ce am citit *Legendele Olimpului*, nerăbdarea de a afla peripețiile lui Nică și apetitul pentru romanele de aventuri, alimentat de operele lui Mark Twain și Alexandre Dumas.

Ați avut, în copilărie, un profesor ca model moral și profesional?

V. I.: Da, pe dna învă. Gabriela Baba, care îmi stăruie în amintire ca o persoană frumoasă, elegantă, atașată de copii, dedicată meseriei și severă când era cazul.

Gh. A.: Dna învă. Artemiza Ioniță mi-a sădit în suflet înalte virtuți: cinstea, corectitudinea, patriotismul, respectul, omenia. Din clasele gimnaziale, dl diriginte Gabriel Baban, profesor de desen, mi-a rămas ca model de demnitate, profesionalism, cultură și amabilitate.

Viața de școlar

Cum era eleva Vasilica Vasiliu? Cum era elevul Gheorghe Acatrinei?

V. I.: Era o elevă cuminte, silitoare, cu bun simț, ambițioasă.

Gh. A.: Păstrez o fotografie făcută în clasa a III-a pentru a fi afișată pe panoul de onoare al școlii. Văd un copil prea serios pentru vârsta lui sau prea emoționat la gândul utilității fotografiei. Am fost un elev conștiincios, cu rezultate foarte bune la învățătură. În clasa a VIII-a îmi doream enorm să fiu admis la seminar și am conștientizat că fără o pregătire serioasă nu-mi pot împlini idealul. Am studiat intens, am fost admis la Liceul Teologic și prin această reușită am adus bucurie familiei, profesorilor și prietenilor.

Care erau disciplinele preferate?

V. I.: Categorie, biologia, urmată de română și chimie.

Gh. A.: În afară de religie, disciplina preferată în gimnaziu era geografia. Îmi plăceau însă și istoria, chimia, desenul, literatura, geometria.

Care a fost cea mai mică notă primită?

V. I.: Un trei, în clasa a VIII-a. În ora de limba română am început să-mi scriu tema la franceză pentru ziua următoare. Profesoara m-a surprins și m-a sancționat cu această notă foarte mică. A trebuit să iau multe note maxime să-mi „îndrept” media și să mai pot spera la coroniță.

Gh. A.: Cea mai mică notă a fost un trei la limba română, luat în clasa a X-a pentru că nu am vrut să povestesc o carte pe care o citisem și nu mi-a plăcut. Profesoara era uimită și indignată de reacția mea.

Ați copiat?

V. I.: Nu copiam, preferam să învăț, îmi plăcea să învăț.

Gh. A.: Copiatul a fost o tentație pentru mine, mai ales în liceu, din cauza volumului mare de cunoștințe solicitate. Mi-am pregătit uneori fișuici, dar nu le-am folosit niciodată pentru că îmi dădeam seama că nu-mi mai erau necesare: informațiile sistematizate pe ele mi se întipăriseră în minte. Astfel mi-am construit un stil de învățare vizual.

Când v-ați îndrăgostit prima dată?

V. I.: Am simțit primii „fluturi în stomac“ în adolescență. Îmi atrăsese atenția un băiat dintr-o clasă mai mare: era înalt, cu ochii căprui, chipeș. Viața ne-a dus pe drumuri diferite.

Gh. A.:În clasa a VIII-a începusem să am emoții când vedeam o anume fată din clasa paralelă, mă înroșeam și mă fâstâceam în preajma ei. În adevăratul sens al cuvântului însă, m-am îndrăgostit o singură dată în viață...

Alt traseu

Ce altă materie ați predat?

V. I.: Aș predat materii din aceeași arie curriculară cu biologia: chimie, educație pentru sănătate, educație tehnologică.

Gh. A.:Nu mă văd predând altceva decât religia! Este adevărat că am mai ținut ore de educație muzicală și de educație plastică, dar așa a fost contextul, nu alegerea mea.

Dacă ați avea puterea de a da timpul înapoi, ce ați schimba în viața dvs.?

V. I.: Nimic. Îmi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tot ce am realizat.

Gh. A.:Nu aș schimba nimic din trecutul meu. Am devenit ceea ce sunt prin reușite și eșecuri, prin bucurie și tristețe, prin încântare și dezamăgire. Schimbând ceva din acestea, m-aș transforma în altcineva. Pe deasupra, nu am ajuns singur până aici: am simțit în viața mea purtarea de grijă a lui Dumnezeu, mâna Sa care m-a mângâiat când aveam nevoie, care mi-a șters lacrima, care m-a bătut prietenește pe umăr, care mi-a trimis câte un semn când eram în derivă.

Prezentul, portal către viitor

Care este cel mai bun sfat pe care l-ați da unui elev de clasa a V-a?

V. I.: Sfatul meu este să pună accent pe școală, pe învățatură, să asculte de părinți și de cadrele didactice, să-i respecte.

Gh. A.:Aș îndemna orice copil să aibă încredere în forțele proprii și să le valorifice pentru folosul său și al semenilor. Dumnezeu i-a dăruit fiecăruia calitate, responsabilitatea noastră este să le reperăm și să le fructificăm.

Ce apreciați și ce ați schimba la colectivul clasei dvs.?

V. I.: Deși nu ne cunoaștem de mult timp, pot spune că elevii clasei a V-a B sunt niște copii frumoși, harnici, spontani, veseli și mi-aș dori să formeze un colectiv unit și să pună cartea pe primul loc între preocupările lor.

Gh. A.:Pentru consiliere și orientare mi-a fost încredințată clasa a V-a A, o clasă cu elevi inteligenți, săritori, frumoși și, nu în ultimul rând, politicoși. Atmosfera dominantă în colectiv este cea de competiție la învățatură, ceea ce este laudabil, dar mi-aș dori ca, în timp, între copii să se închege prietenii frumoase, bazate pe acceptare, ajutorare, toleranță și altruism. Le mai doresc să-și cultive și să nu-și piardă niciodată respectul pentru familie și școală, instituții fundamentale ale devenirii noastre.

Elevii claselor a V-a A și a V-a B le mulțumesc diriginților Vasilica Ilisei și Gheorghe Acatrinei pentru interviul acordat.

PAGINA PĂRINȚILOR

IMAGINEA ȘCOLII ÎN COMUNITATE

DEVIZA ȘCOLII:

„ O ȘANSĂ FIECĂRUI COPIL PENTRU A REUȘI ÎN VIAȚĂ”

Școala este situată în satul Cornu Luncii, comuna Cornu Luncii, și oferă servicii educaționale comunității din cele 7 sate – Cornu Luncii, Sasca Mare, Păiseni, Sasca Mică, Sasca Nouă, Șinca și Dumbrava ce fac parte din comuna Cornu Luncii, având ca structuri următoarele unități școlare:

- Școala Gimnazială Sasca Mare
- Școala Primară Păiseni
- Școala Primară Dumbrava
- Grădinița cu Program Normal Sasca Mică.

Pentru a-și defini cât mai bine identitatea, dar și pentru a se conforma cerințelor actuale impuse de instituțiile superioare (Ministerul Educației și Cercetării Științifice, Inspectoratul Școlar Județean – Suceava), Școala Gimnazială Cornu Luncii se face cunoscută prin:

MISIUNEA ȘCOLII

Școala Gimnazială Cornu Luncii – în parteneriat cu comunitatea locală – oferă șanse egale pentru educație și cultură tuturor elevilor, indiferent de starea materială și religie, promovând identificarea și dezvoltarea abilităților și capacităților fiecărui elev pentru a se adapta unei societăți europene prin formarea unor comportamente și atitudini responsabile față de ei și față de comunitate .

VIZIUNEA ȘCOLII

Ne propunem să devenim una din școlile de prestigiu din comuna Cornu Luncii și din zona Fălticeni, apreciată de către elevi, părinți și comunitatea locală pentru eficiența activității instructiv-educative, asigurarea condițiilor materiale necesare unui învățământ de calitate, asigurarea egalității șanselor tuturor elevilor, pentru rezultate deosebite în activitatea de performanță și pentru ancorarea școlii în comunitatea locală și europeană.

ȚINTELE STRATEGICE

I. Curriculum la decizia școlii diversificat și atractiv, realizat prin consultarea elevilor și părinților și cuprinderea fiecărui elev într-o formă de educație extracurriculară;

II. Încadrarea cu personal didactic cu o înaltă pregătire științifică și metodică, receptiv la nou și interesat de perfecționare și formare continuă;

III. Prevenirea eșecului școlar și includerea tuturor elevilor într-o formă superioară de școlarizare, creșterea performanței școlare.

IV. Gestionarea, întreținerea și menținerea funcționalității patrimoniului școlii, dezvoltarea acestuia prin accesarea de fonduri UE.

V. Promovarea imaginii școlii în contextul climatului concurențial actual de descentralizare și autonomie instituțională.

ȘTIATI CĂ...

- *Comitetul de părinți este ales în fiecare an la grupă/clasă și este format din 3 membri?*
- *Ședințele cu părinții se desfășoară lunar sau ori de câte ori este nevoie?*
- *Toți președinții Comitetelor de părinți de la fiecare grupă formează Consiliul Reprezentativ al Părinților?*
- *Consiliul Reprezentativ al Părinților se întâlnește regulat o dată sau de 2 ori pe semestru?*
- *Părinții au 2 reprezentanți în Consiliul de Administrație al unității (2 părinți din 7 membri – d-na Isăilă Mariana și d-na Balan Despina). Părinții din Consiliul de Administrație sunt informați cu privire la modul de gestionare a bugetului școlii?*
- *În Comisia de Evaluare și Asigurarea Calității (CEAC) există 1 reprezentant al părinților (d-na Isăilă Mariana)?*
- *Consiliul de Administrație și Comisia de Evaluare și Asigurarea Calității se întrunesc regulat sau ori de câte ori este nevoie?*
- *Lunar se desfășoară activități extrașcolare, la nivelul fiecărei clase?*
- *Periodic, la 2-3 luni, se fac exerciții privind situații de urgență (cutremur, inundații, incendiu)?*
- *Cadrele didactice sunt evaluate anual ținându-se cont de rezultatele obținute cu elevii?*
- *Părinții care sunt membri ai Consiliului de Administrație participă anual la evaluarea cadrelor didactice din unitate?*
- *La fiecare sfârșit de an, părinții și elevii aleg disciplinele opționale ce se vor desfășura în anul școlar următor?*
- *Puteți solicita oricând informații despre rezultatele la învățătură și disciplină al copilului dumneavoastră, de la educatorul/învățătorul/dirigintele grupei/clasei, în cadrul orelor săptămânale de Consilierea părinților?*

prof. Acatrinei Irina Roxana

ȘCOALA MEA DRAGĂ

*Școală mea, lucru sfânt,
Dumnezeu l-a dat pe pământ
Să le dea elevilor
Cunoștința sfinților.*

*Pe părinți să-i bucurăm
Prin felul cum învățăm
Ca să fie inima lor plină
De dulceața fructelor din grădină.*

*Iar când ajungem mai mari
Să spunem cu glasuri tari
Că profesorii părinți
Sunt făuritori de minți!*

Oniga Maria, clasa a VII-a

Descrierea tulburărilor de conduită

Factori care cresc riscul comportamentelor violente

Numeroase studii au concluzionat că o interacțiune complexă sau o combinaire de factori duce la un risc crescut pentru comportamente violente la copii și adolescenți. Acești factori includ:

- *comportament violent sau agresiv anterior;*
- *a fi victima abuzului fizic sau sexual;*
- *expunerea la violență acasă sau în societate;*
- *factori genetici;*
- *expunerea la violență prin mass-media;*
- *consumul de alcool și alte droguri;*
- *combinația unor factori socio-economici care generează stres în familie – sărăcia, destrămarea familiei, șomajul, lipsa suportului social;*
- *leziuni cerebrale care apar în urma unor accidente.*

Care sunt „semnalele de alarmă” ale comportamentelor violente la copii?

Copiii care sunt sub incidența unor factori de risc prezintă:

- *furie intensivă;*
- *pierderea frecventă a calmului;*
- *iritabilitate extremă;*
- *impulsivitate crescută;*
- *toleranță scăzută la frustrare.*

Când există un risc crescut asociat cu amenințările din partea copiilor și adolescenților? Prezența unuia sau mai multora din următoarele aspecte crește riscul comportamentelor violente sau periculoase:

- *comportamente anterioare agresive sau violente;*
- *tentative și amenințări cu sinuciderea exprimate anterior;*
- *istorie familială de comportamente violente și tentative de sinucidere;*
- *învinovățirea altor persoane și refuzul de a accepta responsabilitatea pentru propriile acțiuni;*
- *experiențe recente de umilire, rușine, pierdere sau respingere;*
- *terorizarea sau intimidarea colegilor sau copiilor mai mici;*
- *obiceiul de a amenința;*
- *a fi victima unui abuz sau a neglijării;*
- *a fi martor al abuzului sau al violenței în familie;*
- *probleme disciplinare la școală sau în comunitate;*
- *distrugerea proprietății sau vandalism manifestat în trecut;*
- *cruzime față de animale;*
- *relații proaste cu colegii sau izolare socială;*
- *lipsa sau slaba supervizare și susținere din partea părinților sau a unui adult.*

Etimologia tulburărilor de conduită

Principala distincție în etimologia tulburărilor de conduită se face între factorii dispoziționali – trăsături personale care determină o predispoziție a persoanei înspre acțiuni antisociale și factori de mediu – cei din mediul social și individual. Între aceștia există interacțiuni, factorii dispoziționali fiind mediați de influențele de mediu.

1. Factori dispoziționali

a. Predispoziții genetice și neuropsihice

Prezența unor disfuncții la nivelul neurotransmițătorilor și al funcționării sistemului nervos se face simțită în unele cazuri, dar, sunt neconcludente în explicarea apariției tulburărilor de conduită. Variabilitatea mare în ceea ce privește factorii genetici reflectă o legătură inconsistentă a acestora cu tulburările de conduită. Astfel, anumite dimensiuni genetice pot fi corelate doar cu un anumit subgrup din categoria persoanelor cu tulburări de conduită.

b. Răspunsul la recompense și pedepse

Mai mulți autori susțin faptul că un stil de învățare specific, prin care persoana se focalizează preponderent pe recompense, ignorând pedepsele, stă la baza unor simptome specifice tulburării de conduită. Astfel, comportamentul antisocial se va manifesta chiar și în condițiile conștientizării unei potențiale pedepse. Acest factor este prezent doar la o parte din persoanele cu tulburări de conduită și anume, cele care nu sunt anxioase.

c. Inteligența și performanțele academice scăzute

Copiii cu tulburări de conduită au în general un nivel scăzut al inteligenței, mai ales al celei verbale. Acest lucru explică apariția simptomelor tulburării prin lipsa strategiilor de autocontrol, incapacitatea de a amâna recompensele și de a anticipa consecințele unui anumit comportament. De asemenea, nivelul scăzut al inteligenței verbale duce la dificultăți în generalizările legate de comportamentele acceptabile și cele inacceptabile, la neînțelegerea emoțiilor celorlalți. Aceasta poate împiedica și procesul educației formale, datorită absenteismului și abandonului școlar.

d. Deficiențe la nivelul cogniției sociale

Această ipoteză se referă la modul în care persoana interpretează intențiile celorlalți ca fiind ostile și la tendința de a omite anumite semnale sociale relevante în interacțiunea cu ceilalți. De asemenea, îi sunt foarte puțin accesibile modalitățile neagresive de rezolvare a problemelor, încercând să obțină rezultate pozitive prin mijloace agresive.

2. Factori de mediu

a. Disfuncții în interacțiunile din cadrul familiei

Influența familiei asupra apariției simptomelor tulburării de conduită se manifestă bidirecțional: copilul este influențat de factori cauzali sau de risc din familie (depresia părintelui, metodele disciplinare folosite, abuzul de alcool și violența), iar comportamentul copilului influențează contextul familial (cercul vicios reprezentat prin întărirea comportamentului negativ al copilului de către părinți – ex.: părintele nu pretinde copilului să respecte regulile datorită crizelor de nervi manifestate de acesta – și prin întărirea comportamentului inadecvat al părintelui de către copil – copilul ascultă doar după ce este pedepsit aspru).

b. Respingerea din partea celorlalți și asocierea cu grupuri de delincvenți

Există o corelație puternică între comportamentul antisocial al copilului și comportamentul antisocial adoptat de cei din grupul lui de apartenență. Asocierea cu grupul poate fi o cauză sau o consecință a comportamentului antisocial (selectează grupul pentru că membrii săi au comportamente asemănătoare cu ale sale sau dezvoltă tulburări de comportament pentru că este influențat de grup). O explicație ar fi faptul că

o persoană cu tulburări de conduită este respinsă de cei care adoptă comportamente prosociale. Această respingere o determină să caute acceptarea din partea persoanelor care au un comportament antisocial, ceea ce va duce la creșterea frecvenței și severității conduitei antisociale proprii.

c. Mediul în care trăiește copilul

Sărăcia și mediul saturat de probleme de delincvență pot influența comportamentul antisocial al copilului, chiar dacă nu constituie întotdeauna un factor cauzal al tulburărilor de conduită. Acești factori acționează direct, sau pot media doar apariția simptomelor, prin impactul lor asupra funcționării relațiilor din cadrul familiei.

Intervențiile în cazul tulburărilor de conduită

Tipurile de intervenție pot avea o eficiență redusă pe termen lung, dacă tratamentul este focalizat de obicei pe un singur tip de factor care determină tulburările de conduită, ignorând toți ceilalți factori. Abordarea mai multor metode în paralel asigură o eficiență mai mare și pe termen lung. Prognosticul bun este condiționat de vârsta copilului (cel mult opt ani) și de intervenția timpurie, preventivă. De asemenea, rezultatele cele mai bune se regăsesc în rândul copiilor care prezintă tulburări de conduită la nivel mediu (comportamente opozante și agresivitate de intensitate medie) și care provin din familii lipsite de probleme majore (care nu sunt familii dezavantajate socio-economic, în care nu este prezentă o psihopatologie accentuată a părinților, nu există conflicte maritale sau un nivel scăzut al suportului social).

Consilierea părinților în scopul remedierii tulburărilor de conduită ale copiilor se axează pe învățarea / însușirea de către părinți a unor abilități care sunt importante în socializarea copilului. Astfel, părintele este încurajat:

- să se implice cât mai mult în relația cu copilul;
- să utilizeze recompensele pentru încurajarea comportamentului prosocial;
- să utilizeze metode de disciplinare nepunitive, pentru a reduce probabilitatea apariției comportamentelor problematice;
- să îi învețe pe copii să își asume responsabilitatea pentru comportamentul lor;
- să învețe metode de monitorizare a comportamentului copilului.

Antrenamentul părinților în rezolvarea problemelor este una dintre cele mai eficiente metode care pot fi utilizate direct cu copilul, care trebuie asistat în:

- identificarea situației problematice;
- utilizarea unor formule verbale prin care să își poată controla răspunsurile impulsive;
- generarea cât mai multor soluții la problemele cu care se confruntă;
- evaluarea posibilelor consecințe ale comportamentului;
- observarea și luarea în considerare a perspectivei altor persoane într-o situație dată.

Prin aplicarea metodelor potrivite, efectele pozitive pot persista mai mult timp, dar este necesară implicarea cât mai multor persoane care pot avea un impact pozitiv asupra copilului.

Sursa: Mușu, I. – „Terapia educațională integrată”, București, Ed. PROHUMANITAS, 2009

Prof. în inv. primar: Oanea Paraschiva

DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ...

Securitatea alimentației

Din anul 1999, Consiliul Europei, prin organismul specializat – Centrul Nord-Sud, inițiază, anual, programul Săptămâna Educației Globale”, în cea de a treia săptămână a lunii noiembrie. Săptămâna Educației Globale încurajează copiii, tinerii și profesorii să inițieze activități educaționale în domeniul cetățeniei globale prin dezbaterile unor teme ca: diversitatea și inegalitatea, atât la nivel local, cât și mondial, având la bază principalele teme ale cetățeniei globale, conștientizarea rolului de cetățeni ai globului, respectarea diversității și a comunicării interculturale, dorința de a face ca lumea să devină un loc mai echitabil și mai durabil, responsabilitatea propriilor acțiuni.

A XI-a ediție a acestui program s-a derulat în perioada 17-21 noiembrie 2014, având tema „Securitatea alimentației”. Obiectivul principal a fost încurajarea preșcolărilor, elevilor și cadrelor didactice în direcția inițierii de activități educative în domeniul alimentației sănătoase, oferind posibilitatea reflecției supra unor aspecte precum responsabilitatea socială (sărăcia, zone dezavantajate), alimentația rațională, apa și hrana sănătoasă, calitatea produselor alimentare, risipa alimentelor, conservarea hranei, protecția consumatorului, foametea și malnutriția, criza globală a hranei, responsabilitatea ecologică.

Ca și în anii anteriori, școala noastră a participat la acest program european, prin desfășurarea unor activități educative extrașcolare, la nivelul claselor gimnaziale, cu sprijinul profesorilor diriginți:

***Alimentația - o poartă deschisă sănătății** - educație pentru sănătate – clasa a V-a B, diriginte profesor Ilisei Vasilica*

***Folosesc fără să risipesc** - educație pentru durabilitate – clasa a V-a A, diriginte profesor Acatrinei Gheorghe*

***Aprecierea calității produselor alimentare (criterii organoleptice)** - educație pentru drepturile omului – clasa a VIII-a B, diriginte profesor Munteanu Georgeta*

***Eu mă feresc de E-uri** - educație pentru dezvoltare – clasa a VIII-a A, diriginte profesor Nistor Viorica*

***Învățăm de la popoarele lumii** - educație interculturală – clasa a VII-a, diriginte profesor Acatrinei Irina-Roxana.*

Disponibilitatea, implicarea și creativitatea de care au dat dovadă elevii arată preocuparea elevilor pentru problemele umanității, încurajând participarea școlii la edițiile următoare ale programului Săptămâna Educației Globale.

Consilier educativ, prof. Acatrinei Gheorghe

REMEMBER *Sadoveniana*

Aflat la cea de-a III-a ediție în 2014, Concursul interșcolar **Sadoveniana** i-a avut ca participanți în acest an, pentru prima dată, și pe elevii Școlii Gimnaziale Cornu Luncii. În ultima vineri a lunii noiembrie, aproape toate școlile din Cercul Pedagogic Fălticeni (gimnaziu) au fost reprezentate la acest concurs de echipaje de elevi care au dovedit cunoștințe literare și abilități dramatice. Activitatea se dorește un omagiu adus scriitorului nu doar ca patron al școlii inițiatoare- Școala Gimnazială nr. 3 Mihail Sadoveanu, ci și ca personalitate culturală de nivel național și internațional care și-a legat

numele de cel al orașului Fălticeni, nemurindu-l în istoria culturii românești.

Propus în vederea includerii în CAEJ, proiectul (aflăm din acordul de parteneriat) promovează interdisciplinaritatea, noile educații, colaborarea, prietenia, toleranța și lucrul în echipă și are ca principală țintă finalizarea unor legături eficiente în vederea demultiplicării experienței câștigate, pentru diversificarea managementului educațional. Scopul proiectului este revitalizarea receptării operei și personalității sadoveniene de către elevii din ciclul gimnazial, iar ca obiective specifice au fost stabilite :

- familiarizarea cu viața și opera lui Sadoveanu în ansamblu;
- cunoașterea perioadei pe care Sadoveanu a petrecut-o la Fălticeni și a importanței acesteia în creația sadoveniană ;
- cultivarea gustului pentru lectură ;
- dezvoltarea sensibilității estetice și artistice a elevilor ;
- dezvoltarea spiritului competitiv;
- stimularea spiritului de echipă;
- valorificarea potențialului artistic interpretativ;
- promovarea imaginii școlii inițiatoare și a celor participante.

Mihail Sadoveanu nu figurează printre autorii canonici pentru elevii de gimnaziu pe care, dacă îi întrebi despre opera lui, îți răspund fără să clipească: „a scris *Dumbrava minunată*”. Ei cunosc acest aspect din clasele primare când, sub delicata îndrumare a câte unui domn Trandafir, au intrat în pielea personajelor din îndrăgita operă. Pentru elevul de gimnaziu care nu este în an terminal, a-l citi pe Sadoveanu sau despre Sadoveanu e o activitate suplimentară.

Elevete care au reprezentat Școala Gimnazială Cornu Luncii la proba teoretică a concursului (Sabina Damian, Maria Oniga - cl. a VII-a, Sorina Ionela Croitoriu, Marina Andreea Carpiuc- cl. a VIII-a A) au

parcurs cu mare atenție romanul *Baltagul* pentru a face față probei „Recunoaște personajul!” Documentându-se din surse variate despre aspecte cunoscute sau mai puțin accesibile ale vieții și operei prolificului scriitor, elevele noastre au apreciat că informația cea mai șocantă a fost despre repetenția lui Sadoveanu. Acesta a fost obligat să urmeze a doua oară clasa a IV-a pentru a putea frecventa cursurile gimnaziului **Alecu Donici** din Fălțiceni deoarece trecea de la o formă de învățământ „rural” la o formă de învățământ „urban”.

Pentru proba artistică am dramatizat un fragment din *Dumbrava minunată*, din partea a III-a a nuvelei (*Sfat cu Sora-Soarelui*), rolurile fiind interpretate de Mădălina Elena Akenson din cl. a V-a B (*Lizuca*) și de Ioana Gavriloaia din cl. a VIII-a B (*Sora-Soarelui*). Să nu-l uităm pe singurul prieten al fetei prea puțin iubite de părinți, Patrocle, reînviat printr-un câțel de pluș cu care numai fermecătoarea Lizuca a putut comunica. Aruncând o privire retrospectivă, *Dumbrava minunată* a

fost una dintre cele mai dramatizate opere la această ediție a concursului, alături de *Baltagul* și de *Un om năcăjit*. Martoră la tot ce s-a întâmplat, mărturisesc că toate punerile în scenă au fost sau impecabile, sau reușite, dovadă că participanții au răspuns provocării de a marca evenimentul *Sadoveanu* cu responsabilitate și talent. Câștigătorii incontestabili ai Concursului interșcolar Sadoveniana au fost elevii Școlii Gimnaziale Brăiești care ne-au impresionat prin jocul actoricesc complex și prin recuzită. Mândri că suntem consăteni!

Și pentru mine, profesor și îndrumător al elevilor cornulunceni, Concursul interșcolar Sadoveniana a adus ceva nou: l-am auzit pe unul din membrii juriului afirmând că, în cazul lui Sadoveanu, opera este ca omul: masivă (se știe că păscăneanul era un bărbat de statură impunătoare care și-a pus semnătura pe mai mult de 100 de volume). Mi-a furat un zâmbet această idee, căci nu mă gândisem niciodată să asociez fizionomia unui scriitor cu opera lui, dar imediat mi-am amintit un amănunt: blazatul Bacovia era un om uscățiv, iar opera lui întregă (poezie, proză, publicistică) ar putea fi cuprinsă într-un singur volum...

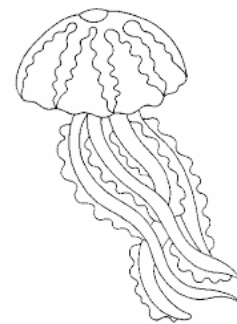
Așadar, să privim cu ochi vigilent la tot ce ține de universul sadovenian, căci s-ar putea să îl redescoperim pe Sadoveanu din nebanuite perspective.

Prof. Adriana Pater

Mihail Sadoveanu

SĂ AFLĂM MAI MULTE DESPRE MEDUZE

- *Meduzele au mărimi foarte variate, de la mărimea unei gămălii până la 2,5 metri, iar tentaculele acestora pot atinge lungimi de până la 60 de metri, lungime de două ori mai mare ca a unei balene albastre.*
- *Meduzele nu au creier, inima, urechi, cap, membre sau oase. Pielea acestora este atât de subțire încât meduzele respiră prin piele. Chiar dacă meduzele nu au creier, acestea au un sistem nervos elementar cu receptori care detectează lumina, vibrațiile și substanțele chimice din apă.*
- *Meduzele sunt nevertebrate, adică nu au schelet. Aproximativ 95% din corpul lor este apă.*
- *Meduzele sunt cel mai des întâlnite în ape puțin adânci, de coastă, dar totuși, oamenii de știință au descoperit câteva specii care trăiesc la adâncimi de 9.000 de metri. Deși există meduze care trăiesc în ape subarctice, cele mai multe dintre ele preferă apele mai calde. Cea mai mică meduză din lume poate avea chiar jumătate de milimetru în diametru. Cele mai mari meduze din lume pot cântări până la 230 de kilograme.*
- *Viespea de mare este o specie de meduză veninoasă. Ea are organe prevăzute cu pigmenți fotosensibili cu care animalul poate vedea. Sistemul nervos este puțin dezvoltat, organele văzului sunt legate direct de centri nervoși izolați, care reacționează la impulsurile sosite de organele văzului. Spre deosebire de alte meduze, viespea de mare are cca. 60 de tentacule, care pot atinge 3 m lungime. Fiecare tentacul are cca. 5.000 de nematocite, ale căror firușoare reacționează la excitații mecanice, și după ce străpung pielea, injectează un venin foarte toxic în corpul victimei. Pe pielea victimei va rămâne o urmă scalariformă ca de arsură. Viespea de mare este considerată cel mai veninos animal din lume. Veninul este o otravă neurotoxică care paralizează mușchii cardiaci, scheletici și respirația. Moartea, dacă nu se intervine medical imediat cu un antidot, survine la câteva minute. Anual mor un număr mult mai mare de oameni din cauza ei, ca și din cauza rechinilor.*

Informații culese de elevul Păvăloaia Pavel, clasa a VI-a

Știați că...

- *... în limbile latine zilele săptămânii poartă (aproape toate) numele unor zei romani? În limbile germanice au numele unor zei nordici.*
- *... „lăscaia” sau „lețcaia” era o monedă de mică valoare din aramă? A circulat în Țările Române în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.*
- *... etimologia numelui Ungariei provine din turca veche din secolul al VII-lea? Însemna „zece săgeți”.*
- *... cuvântul „samurai” înseamnă „a servi”? Principala misiune a samuraiului era să-și protejeze și să-și servească seniorul.*
- *... în Bangladesh există o lege unică în lume? Ea permite arestarea elevilor de peste 15 ani dacă aceștia copiază la examen.*
- *... ritmul de creștere al copiilor este diferit de la un anotimp la altul? De obicei cresc mai mult și mai repede primăvara și vara.*
- *... în Japonia copiii fac curat în școli în fiecare zi, timp de un sfert de oră, alături de profesori? Igiena și dorința de a menține curățenia reprezintă o parte a eticii japoneze.*

Informații culese de Sabina Damian, cl. a VII-a

SĂ RÂDEM CU ...

- *Tăticule, ce-i acela un monolog?*
- *Monologul este un dialog între mama ta și mine.*

*

- *Petrică, ce este tatăl tău?*
- *Tatăl meu este parlamentar, domnule profesor.*
- *Bine, dar ce meserie are?*
- *E inginer în domeniul feroviar.*
- *Și de ce a renunțat la meseria lui?*
- *A spus că vrea să aibă un somn liniștit.*

*

Profesorul de istorie: - Florescule, numește un înaintaș al românilor!

Elevul: - Hagi, domnule profesor!

*

- *Ionele, de ce pleacă păsările în țările calde?*
- *Pentru că acolo nu se plătește căldura.*

*

- Cred că ție comerțul cu ciuperci îți aduce bani frumoși.

- Te înșeli, eu câștig cel mai puțin, „grosul” îl iau doctorii, farmaciștii și preoții.

*

- *De cât timp vă vine să lătrați? întreabă psihiatrul un pacient.*
- *O, de când eram câțel.*

*

- Ce studiază chimia?

- Chimia nu studiază nimic, domnule profesor, noi o studiem, instruiți de dumneavoastră.

*

Copilul: - Ce-i aia de la ușa bisericii?

Mama: - Instalație de alarmă.

Copilul: - Pentru ce?

Mama: - Să nu intre hoțul.

Copilul: - Hoțul nu are voie să se roage?

Culese de Denisa Isăilă, cl. a VII-a

Așteptăm, în continuare, cu mult interes gândurile voastre așternute pe hârtie.

Vă rugăm să vă adresați doamnelor învățătoare și domnilor profesori din colectivul de redacție. Pe cât posibil, încercați ca materialele voastre să se încadreze în rubricile propuse.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

*Ștefănescu Alexandru, clasa a VIII-a B
Croitoriu Sorina Ionela, clasa a VIII-a A
Oniga Maria, clasa a VII-a*

COORDONATORI:

*Director, prof. Iacob Petrișor
Prof. Pater Adriana
Prof. Acatrinei Irina Roxana
Prof. înv.primar Oanea Paraschiva*

COLABORATORI:

*Înv. Aștirbei Elena
Prof. Acatrinei Gheorghe
Prof. Verdeș Maria
Prof. Ilisei Vasilica*

TEHNOREDACTARE: Prof. Acatrinei Irina Roxana

Mulțumim celor care au contribuit la publicarea acestui număr:

- SC RAITAR SASCA NOUĂ – Administrator Ing. FLOREA GRIGORE
- SC ANDRIOLI SRL MĂLINI – Administrator AGAPE DUMITRU
- TARRA PLAST CORNU LUNCII – Administrator RUSU PETRU
- SC UNICORA CORNU LUNCII – Administrator CORA GABRIEL
 - BCR, sucursala FĂLTICENI
- SC ALEXIRIS CORNU LUNCII – Administrator UNGUREANU ALEXANDRU
- C.M.I. CORNU LUNCII *Atelierul de zâmbete* – Dr. NEMȚOI ALEXANDRU
 - AF CHIPĂRUȚ ELENA ȘI VASILE